

SANTI PASTOR

Antoni Miró
SUPERVIVENTS

Arxiu Municipal, Muro

ARPELLO
espai d'art

SUPERVIVENTS

SANTI PASTOR

Antoni Miró

SUPERVIVENTS

SUPERVIVENTS 2015/ Uri-Casimira, India
(Acrílic s/ llenç, 162x114)

ANTONI MIRÓ, SUPERVIVENTS
Muro, Gener-Febrer 2019

Text

Santi Pastor

Poemes

José Luis Galicia

Lluís Alpera

Jordi Gil

Teresinka Pereira

Isabel-Clara Simó

© **DELS AUTORS**

Imatges i textos

© **DISENY I MAQUETACIÓ**

AMB-Disseny

TRANSPORT I MUNTATGE

Art-Exprès, Alcoi-Barcelona

IMPRESSIÓ I REL·LIGAT

Gràfiques Alcoi, S.L.U

Dipòsit Legal: A 617-2018

art@antonimiro.com
www.antonimiro.com
www.web.ua.es/es/catedramiro/
www.portalart.antonimiro.com

Ajuntament de Muro
Regidoria de Cultura

U N A P I N T U R A D ' H I S T Ò R I E S

Malgrat el que poguera fer pensar el títol, no volem referir-nos en aquest text a una mena d'adaptació del gènere decimonònic de la *pintura d'història*. De fet, sabem que bona part de la producció recent de Miró, un recull de la qual ara i ací se'ns mostra, podria seguir inscrivint-se avui en dia dins de la *Crònica de la Realitat*.

És clar també que aquest moviment, que no pas gènere, el nom del qual va ser encunyat per Aguilera Cerni fa ara més de cinquanta anys, es troba a la senda que prové del *realisme social*, que tot i ser encetada també al segle XIX, forma part d'una tradició que està més a prop de fer paleses les condicions de vida de la societat, denunciant especialment les penúries i els abusos, que de bastir un relat farcit de grans gestes institucionals.

Volem parlar, en canvi, de les raons que motiven l'artista a posar-nos una enorme diversitat d'històries davant els ulls. De les intencions que el porten, en definitiva, a pintar escenes localitzades a indrets llunyans que, pel que tenen de comunes entre sí i amb les que tenim a prop, no ens resulten estranyes.

Ningú no pot obviar que, amb el progrés històric, els avanços socials ni vénen de colp, ni s'estenen generalitzadament. Sempre hi ha qui es queda esperant, o qui exigeix canvis radicals per no desesperar-se. Uns són, per exemple, els captaires que vaguen per les ciutats europees pregant per ajudes a tothom. Els altres, aquells que es manifesten reivindicant *primaveres* per tot arreu. En els dos casos formen part del repertori de personatges que poblen generalment els quadres de l'artista. Són part central de la realitat de la qual vol fer una crònica, de caràcter superior a la dels mitjans de comunicació, això sí, però amb la mateixa eficàcia comunicativa i quasi amb equivalent immediatesa.

Tots plegats són veritablement supervivents. Sobrevisqui tant qui pateix les inclemències dins d'un món hostil com qui espera poder invertir el sentit que han adquirit els més greus vectors de discòrdia. Esgrimeixen igualment i vital un plantejament amb el qual salvaguardar la seua integritat, bé sigui des del plànol de la mera subsistència, o bé des d'un afany per la persecució d'unes fites ètiques més justes.

La mirada amb la qual demana almoina el personatge central de la seua obra *Supervivents* (2015) que jau baix un mar de mans ho explica tot: hem d'ajudar, però no tindrem prou amb començar, hi ha massa a fer. Passa de

forma equivalent amb la valoració de l'acció contrària al doblegament que s'aprecia als quadres de la sèrie *Mani-Festa*. Es nota una proclivitat al canvi dins de la societat, però no pot afirmar-se que estem ja al davant d'uns nous escenaris. Com tantes vegades, la reflexió que desenvolupa l'artista comporta associada una intencionalitat de canvi de l'estat de les coses.

És admès que la Història es nodreix, amb el pas del temps, amb els fets compartits més rellevants, i, sovint, lamentablement penosos. Amb les històries de cada ciutadà no es pot establir tan clarament el filtre de la importància relativa. Què ho és, o no ho és, per a cadascú?

Tanmateix, pot existir un agent que observa allò que el circumda, reacciona sensiblement i política, i enceta un diàleg mostrant una visió determinada que detecta el rastre que una persona determinada deixa dins de la Història. És en certa manera això el que fa Antoni Miró: una reconstrucció del destí compartit il·lustrada amb els patiments i les proeses de molts; un exercici de composició integrant situacions particulars de tot arreu per parlar en general del món d'ara. Amb aqueixa lògica inductiva, un munt d'imatges diverses constitueix un mosaic que explica d'una determinada manera el que ha passat i passa.

Però ja hem dit que la pintura de l'autor no va realment d'Història. I és així encara que no acceptant de cap manera la fi d'aquesta, com preconitzava Fukuyama. Per al pintor, la democràcia liberal no és un estadi final i immillorable. Com hem dit, ell es capfica, tanmateix, en els estralls que són conseqüència del capitalisme feroç. Sent així, posa juntes tot un munt d'històries per tal de reflectir una vessant de la nostra realitat compartida que corre risc de veure's silenciada amb indolència.

Però, també amb intensitat, l'interès per la denúncia es combina, com s'ha exposat, amb el de l'admiració. Tot i no estar exempta de crítica, la sèrie *Museus* exemplifica de forma molt clara l'afecte per les obres mestres i els grans artistes que les han produïdes. En ella, altra vegada, com ocorria a la sèrie pinteu-pintura, s'aborda la relació entre mirar i fer, entre conèixer i actuar, entre el que ja és i el que està per vindre encara que sent deutor de la lliçó del passat. Quan un pintor còpia a una galeria les obres mestres ja no és amb la voluntat de referir-se a l'objecte primer (la batalla, per exemple), sinó de reproduir l'acció de mediació posterior. Amb tot, potser altres estratègies més complexes, com ara manipular els elements atenent a la parcialitat, la incompletesa, la ironia, la deslocalització i la combinatòria..., poden constituir una nova mediació, distinta.

Probablement la columna de Trajà, una bella imatge contrapicada de la qual va ser objecte d'un dels quadres del pintor de l'any 2004, constitueix el més clar referent canònic de narració commemorativa seqüenciada. Els museus nacionals d'art, especialment les sales on mostren les grans pintures d'història del segle XIX, es poden entendre també així, tot i ser més reduït el nombre d'escenes, centrant-se en les més importants, a les quals, pel contrari, es veu augmentat el grau de detall de la representació.

Així, en pintar-la, o en actuar igualment amb *Les Llances* de Velázquez, com va fer abans, no es dirigeix l'acció artística a la reproducció, sinó que encamina a la reflexió estètica sobre noves possibilitats significants de l'objecte i l'escena a hores d'ara, envoltant-les d'un paper transformador crític. Quasi dos mil·lennis després d'haver estat erigida a Roma, podem imaginar com s'enlairaria el decurs dels esdeveniments? Quina part considerariem apta per commemorar? No caldria denunciar molts episodis?

Per fortuna, junt a eixe crit de denúncia generalitzat, elaborat moltes vegades a partir del drama de les històries personals de molts i amb el qual forma una visió greument dura del món d'avui, hi trobem al treball de l'artista un altre cant d'esperança que pren forma a partir de l'enyorança d'un temps passat i el reconeixement de la bellesa del llegat que ens ha arribat.

Podem referir-se en eixe sentit a les obres de la sèrie *Costeres i Ponts*, les quals, tot i ser referències a grans fites assolides, se centren en l'àmbit de la cultura pròpia, i propera, lluny dels grans relats, i posseeixen un caràcter estètic que comparteix l'apropament representacional descriptiu de la realitat i la tensió que és fruit de l'especial enquadrament i les múltiples modificacions operades.

Damunt del pont de Sant Jordi d'Alcoi es focalitzen moltes de les seues mirades, emprant-lo com un tòtem que conté les claus d'un esperit local, una espècie de *volksgeist* alcoià. Creiem, a més a més, que no debades el pont s'empra atenent a la seua simbologia com a nexa artificialment creat amb molt d'esforç que desafia la desunió natural entre dues parts. És aquest bell artefacte un supervivent que traspasa, dissortadament, les idees que van auspiciar la seua modernitat. Vull imaginar que repintant-lo es tornen a engegar.

SANTI PASTOR VILA

Alcoi 2018

MARIC 2018/ País València (Acrílic s/ llenç, 200x100)

Per a Antoni Miró

No existeix la veritat
ni en l'art ni en la vida,
però sí una mà
que la intel·ligència i el cor
guien,
i tota obra de pintor
amb ella està escrita.
Així, Antoni Miró,
que veu el món des de dalt
en línia horitzontal,
amb la mirada acarona
a aquell, que desvalgut, demana justícia,
i amb el seu art clar i ferm,
rotundament afirma
que un quadre seu
és una veu, un crit,
d'amor,
de poesia.

JOSÉ LUIS GALÍCIA

Madrid 1998

MARIGUET 2018/ País València (Acrílic s/ llenç, 200x100)

D O L O R D ' A M A R

Davant d'un quadre d'Antoni Miró,

Amb el mateix títol

Uns genolls mòrbids acaronen una mar de lilàs
exultants per l'esplendor d'un dors nu
que aixeca una àvida mossegada al cim del bescoll.
Des del record i la fúria desempolses de nou
aquell faune engabiat amb codonys tendres
i deixes lliure la sang que recorre a galop
la nova bresquilla de la pell que fustiga
el bell dolor d'amar i de morir salvatgement.

LUÍS ALPERA

Alacant 2000

MIARNAU 2018/ País València (Acrílic s/ llenç, 200x100)

A L'ANTONI MIRÓ

Calçant
les espardenyes dels patriotes
per defugir
camins a prop d'Almansa.
Fins on la mar suavitza
i acarona a València
nua de blaus
i el front quadribarrat.

Les llances
imperials no poden res
i mai la tirania podrà a l'art
que l'angelosa mà mou el pinzell
guiada ferma per la voluntat.

Amb una bicicleta GTI
trepitjant els camins que duen al cel
al cel de l'esperit
on no existeix l'esclau
ni habita el purgatori l'atrevit.

Calçant
les espardenyes dels valents
i compromès
amb la terra i la llengua.
Contra la fam un gest
i contra la tristesa
un món multicolor
de serenor completa.

Les nits es fan lluïssor
i tebi alé
l'albada li somriu neta i joiosa
sense boira al mirall
d'aquest noble país
proclama els drets humans
dels homes malferits.

JORDI GIL
Alcoi, 2002

MIR I MERIGÓ 2018/ País València (Acrílic s/ llenç, 200x100)

TRANSEÜNT HONOR A LES PINTURES D'ANTONI MIRÓ

Els meus dits caminen
en silenci deliri
i els meus famolencs ulls
devoren en un vol
els museus de Miró
no amb paraules,
sinó amb acústiques,
els gossos de Miró
no amb lladrucs,
sinó amb molta sang,
els edificis de Miró
en línies directes
o en corbes que es xoquen,
les dones de màscares,
els nens de pànica mirada,
els homes agenollats
amb la vergonya de ser captaires,
el valor dels immigrants
i la por dels turistes,
la ironia de Manhattan
i la borsa de valors de Kuwait,
les Torres Bessones de Nova York
i els torturats d'Abu Graib
i encara les relíquies de llaunes
acolorides, grans pre-bio-etanol,
escapularis, bales pos-assassines,
piràmides, torsos, portes, escales,
el món sencer de Miró,
¡La Samotràcia i altres tantes Victòries!

TERESINKA PEREIRA
Ottawa Hills.OH (USA) 2008

A ANTONI MIRÓ

Ai, quin neguit
tenir un món tan bell
i tan mesquí!

I quin consol
saber que l'art és viu
i alerta
com un crit!

Amic meu, Toni amic:
no deixis el pinzell
ni paris mai,
assoleix el somni antic
de retrobar
la pau o dins del crit.

Esbandeix
les ombres de la nit.

Fes-ho per tots
i serem rics.

Isabel-Clara Simó

Barcelona 1987

**Interpretat per Pepa Alòs
Enregistrat per Oscar Rico
Pintura Musicada
Càtedra Antoni Miró U.A.
Generalitat Valenciana
València 2018**

TORS NU 2017 (Acrílic s/ llenç, 116x81)

GRAN BRAÇ 2018/ P.V. (Acrílic s/ llenç, Díptic 114x324)

RAFAELA 2017 (Acrílic s/ llenç, 162x114)

YASMI 2017 (Acrílic s/ llenç, 116x81)

PETRONILA GITADA 2016 (Acrílic i metall s/ llenç, 114x162)

MAGDA 2016 (Acrílic i metall s/ llenç, 81x116)

MIRANT-SE LES CAMES 2016/ País Valencià (Acrílic i collage/paper, 112x76)

BERTA 2017 (Acrílic s/ llenç, 81x116)

ZORAIDA 2015/ Havana (Acrílic s/ llenç, 114x162)

ZOHRA AMB NIQAB 2015/ El Vendrell (Acrílic i collage s/lleç, 116x116)

GRANULL 2016/ País Valencià (Acrílic s/ llenç, 114x162)

DOL A RAFAH 2015/ Palestina (Acrílic s/ llenç, 116x116)

MÀ DE DONA 2015/ Washington (Acrílic s/ llenç, 116x116)

SUPERVIVENTS 2015/ Uri-Casimira, India (Acrílic s/ llenç, 162x114)

POBRE I PROU 2015 (Acrílic i collage/paper, 112x76)

PRIMAVERA VALENCIANA 2012/ València (Acrílic s/ llenç, 114x162)

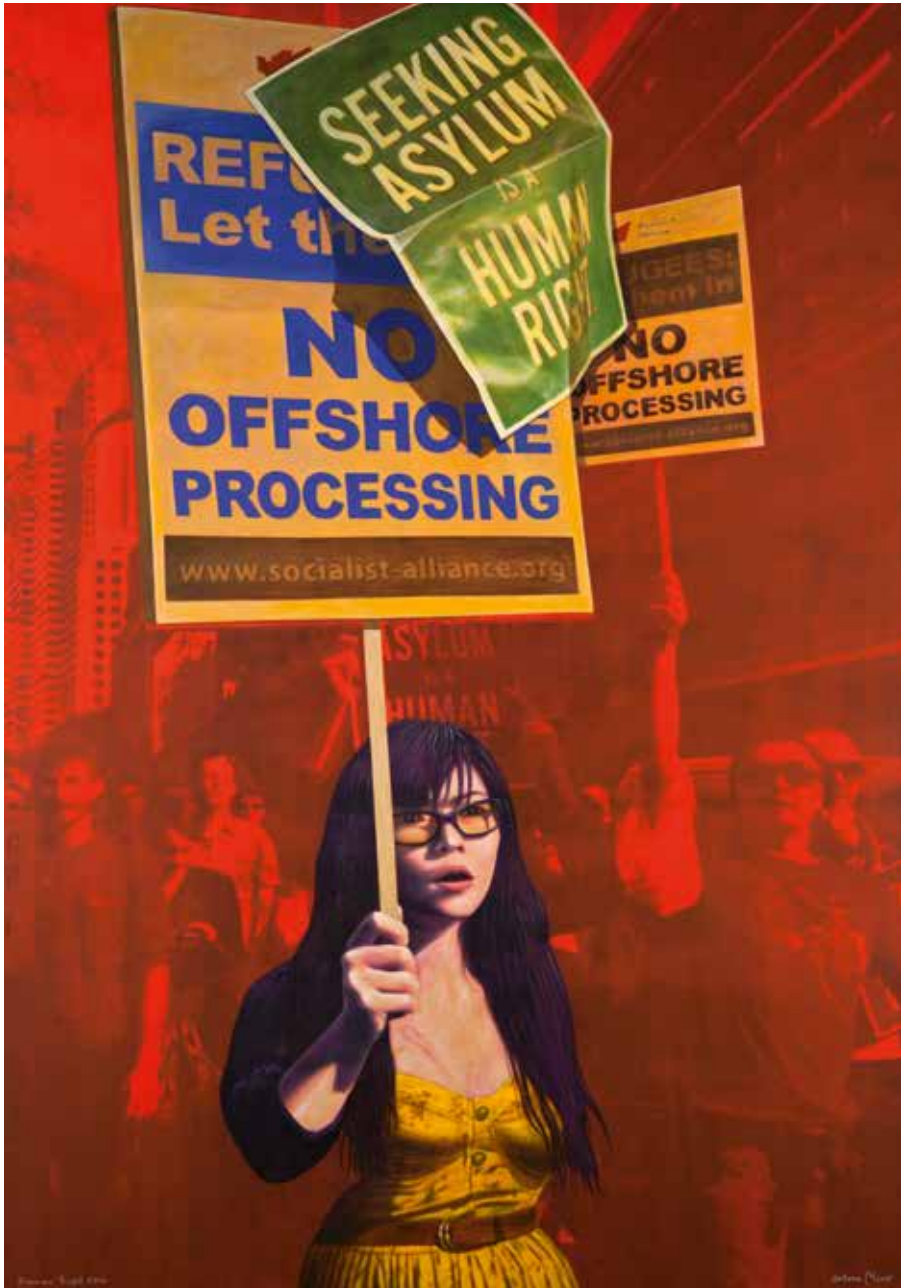

INDEPENDENTISME 2014/ Barcelona (Acrílic s/ llenç, Díptic-114x324)

FUSTER DIU 2014/ València (Acrílic s/ llenç, 114x162)

HUMAN RIGHT 2014/ Sidney, Australià (Acrílic s/ llenç, 162x114)

UCRAÏNA 2014/ Kiev (Acrílic s/ llenç, Díptic-114x324)

ANTITERRORISME 2014/ Niger (Acrílic s/ llenç, 114x162)

RETIRADA 2014/ Afganistan (Acrílic s/ llenç, 114x162)

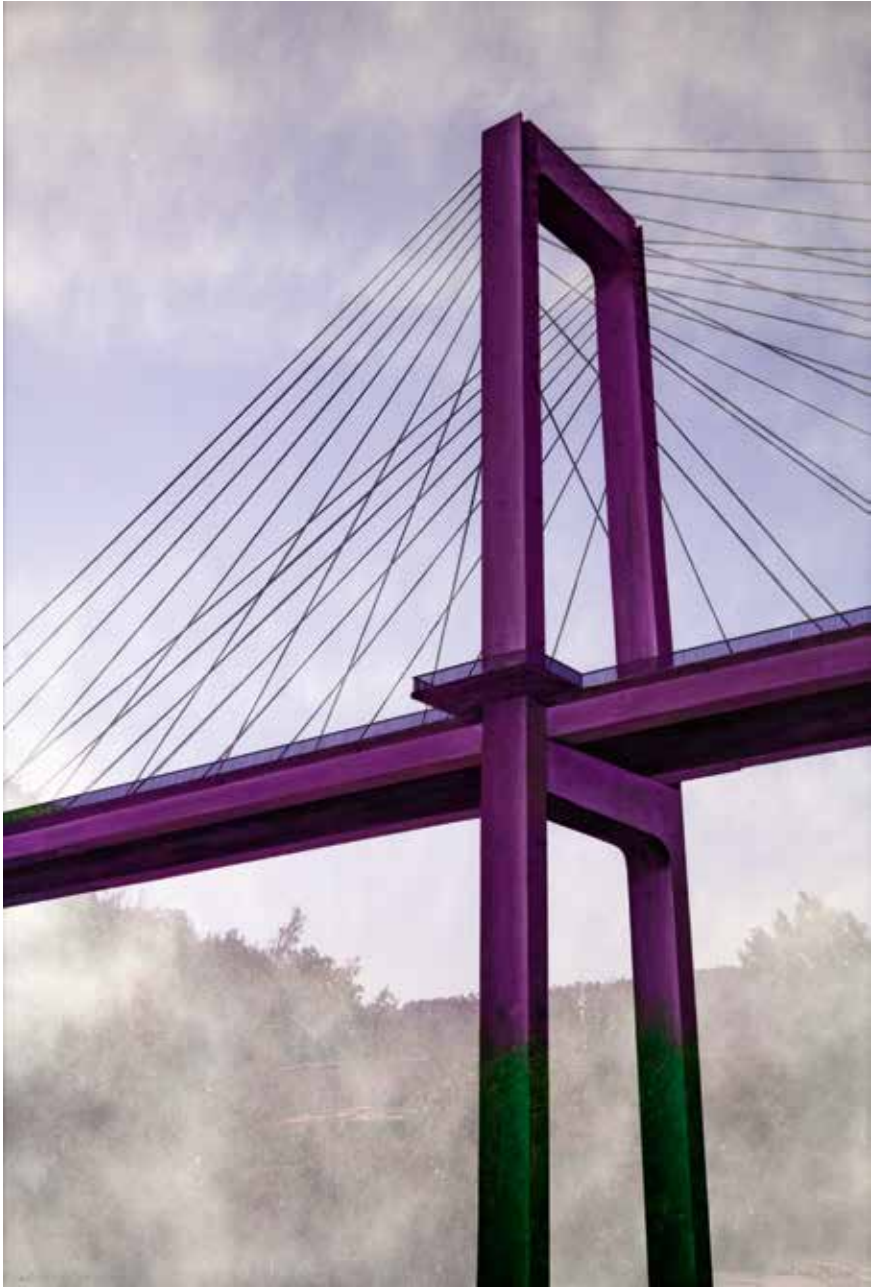
LONDON-BUS 2014/ Londres (Acrílic s/ llenç, Díptic-162x228)

SUPPORT ROIG 2015/ Pont S. Jordi, Alcoi (Acrílic s/ llenç, 92x65)

GRAN PONT 2015/ Alcoi (Acrílic s/ llenç, 114x162)

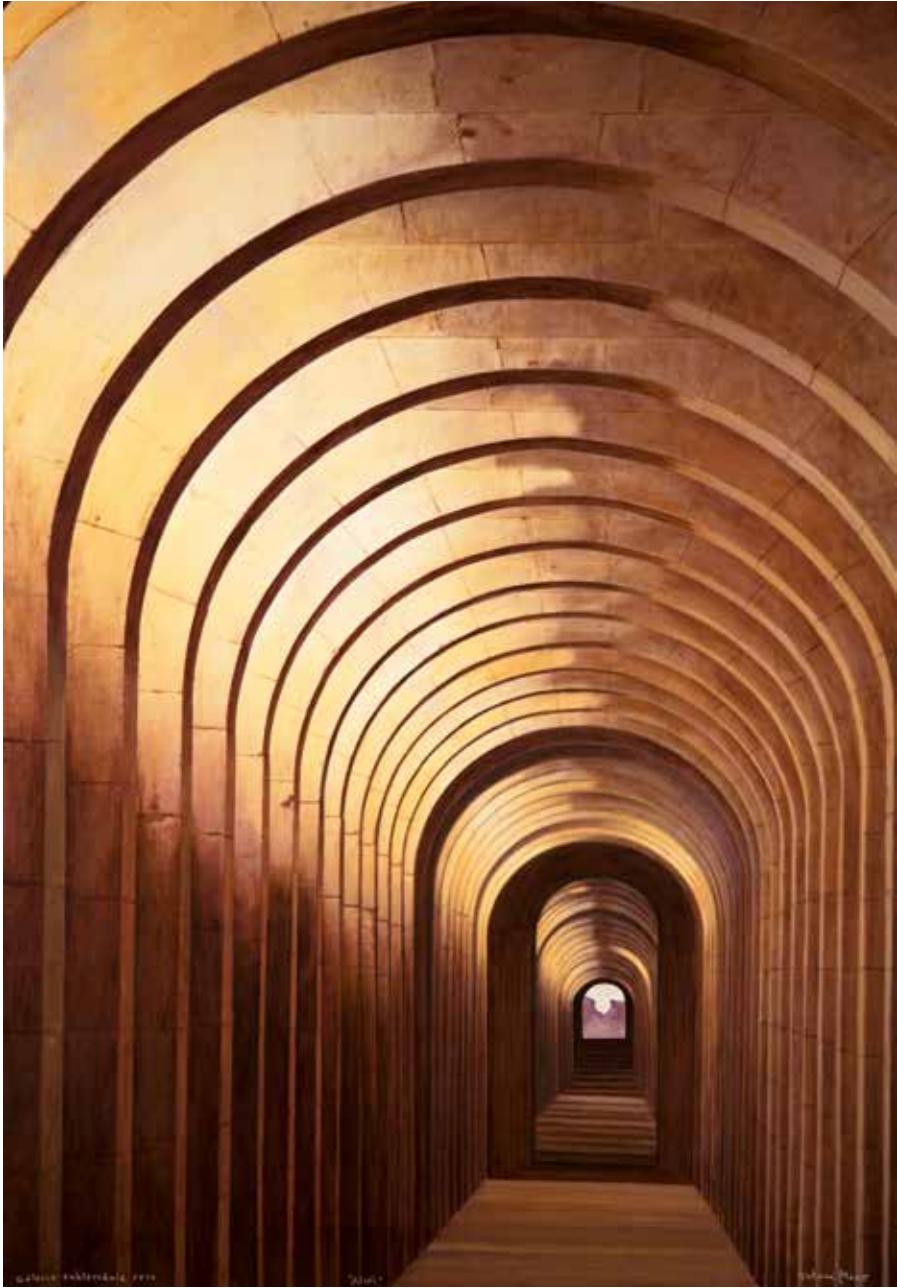
PILASTRA CENTRAL 2016/ Alcoi (Acrílic s/ llenç, 116x81)

SUPPORT VIADUCTE 2015/ Alcoi (Acrílic s/ llenç, 162x114)

PONTET LA SANG-GLORIETA 2016/ Alcoi (Acrílic s/ llenç, 116x81)

GALERIA SUBTERRÀNIA 2016/ Alcoi (Acrílic s/ llenç, 116x81)

PONT DE COLOR 2015/ Pont S. Jordi, Alcoi (Acrílic i collage/paper, 112x76)

EMERGÈNCIA A VANDELLÓS 2012/ Tarragona (Acrílic s/ llenç, 114x162)

CAOS A BENGASI 2012/ Libia (Acrílic s/ llenç, 114x162)

FREE SCOTLAND 2012/ Escòcia (Acrílic s/ llenç, 114x162)

TORTURA BBA 2010/ L'Irak (Acrílic i metall s/ llenç, 162x114)

FLAMES I FUM 2012/ Manhattan (Acrílic s/ llenç, 162x114)

PROA I POPA 2012/ Prestige (Acrílic i collage/paper, 112x76)

SURREALISME 2013/ València (Acrílic i collage/paper, 76x112)

VIURE L'AITANA 2011 (Acrílic i collage/paper, 76x56)

MIRANT A WIFREDO LAM 2011/ L'Havana (Acrílic s/ llenç, 81x116)

DOBLE PARELLA 2010/ L'Havana (Acrílic s/ llenç, 81x116)

PARIS A L'HAVANA 2009/ Cuba (Acrílic s/ llenç, 92x65)

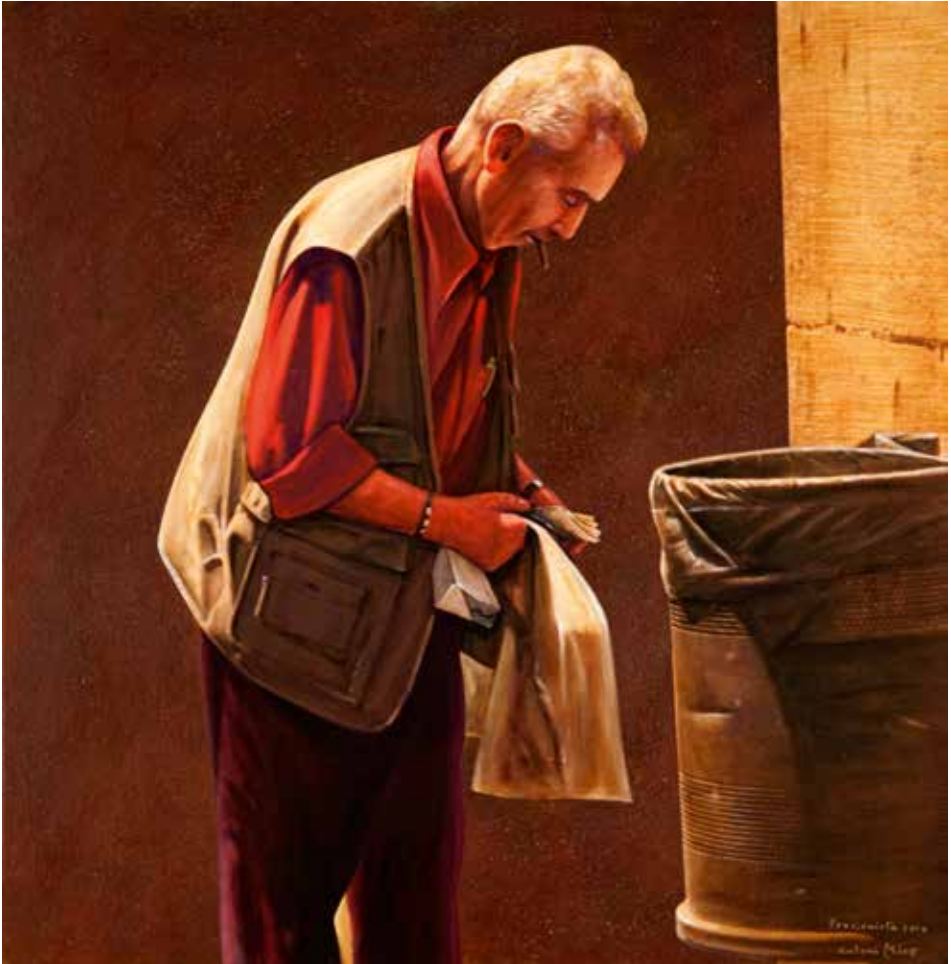
MANIFESTACIÓ 2010/ Balcans (Acrílic s/ llenç, 162x228-díptic)

DEMANAIRE 2010/ Barcelona (Acrílic i metall s/ llenç, 65x65)

BARCELONA ÉS BONA 2010/ Barcelona (Acrílic s/ llenç, 65x65)

PENSIONISTA 2010/ Barcelona (Acrílic i metall s/ llenç, 65x65)

LA NOVA ERA 2009/ Lublin (Acrílic s/ llenç, 65x65)

LA MANCA DE CONCA 2009/ Conca (Acrílic s/ llenç, 65x65)

MÚSICA A CONCA 2009/ “A Julian Pacheco” (Acrílic s/ llenç, 92x65)

MÚSICA A TOLEDO 2009/ Castella (Acrílic s/ llenç, 65x65)

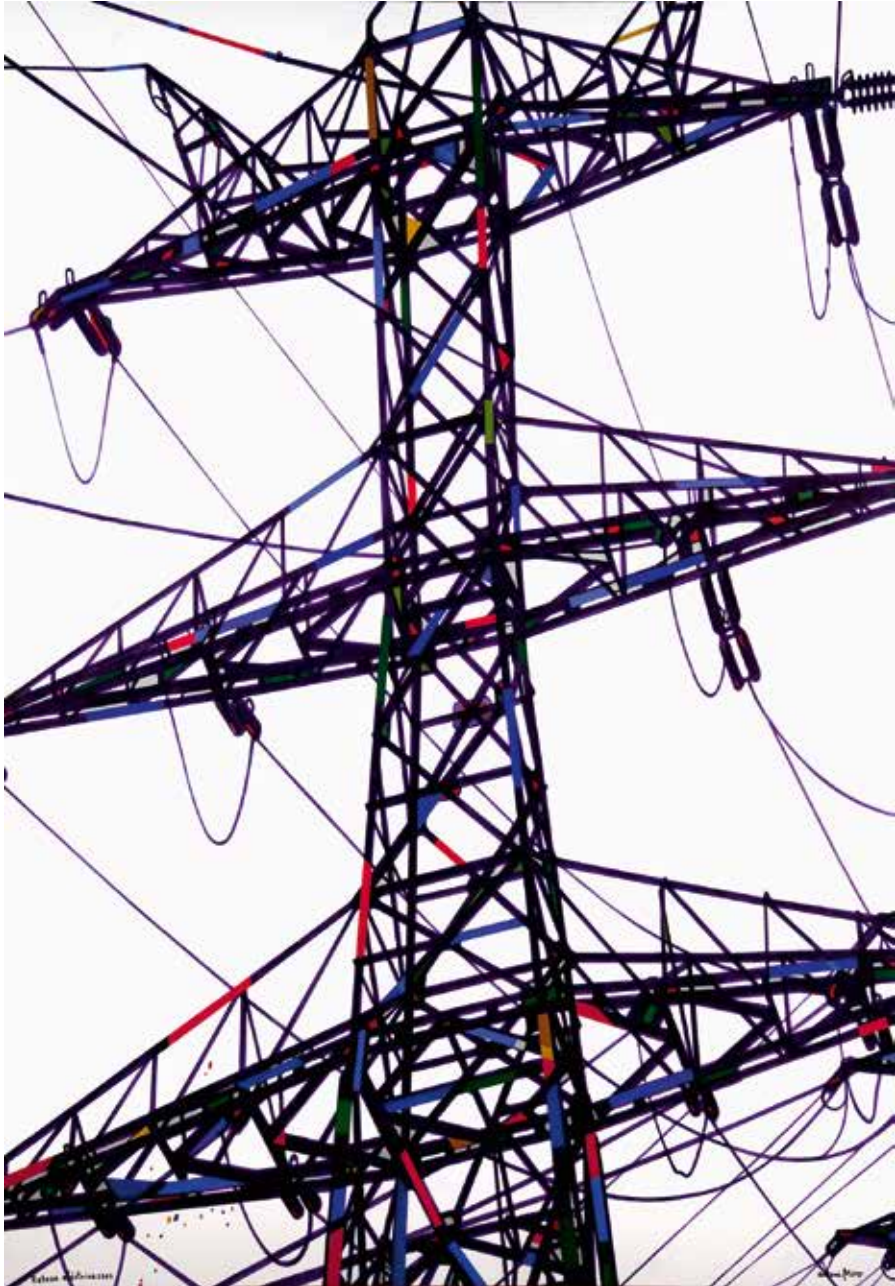
JAI FAIM 2009/ Paris (Acrílic s/ llenç, 65x65)

MENDICANT 2009/ Barcelona (Acrílic s/ llenç, 92x65)

LA FLORISTA DE LUBLIN 2009/ Polònia (Acrílic s/ llenç, 65x65)

ESTESA ELÈCTRICA 2009/ Catalunya (Acrílic s/ llenç, 162x114)

CALA PRUNA 2009/ Pals (Acrílic s/ llenç, 92x65)

GRAN GALERIA DEL LOUVRE 2008/ Paris (Acrílic s/ llenç, 81x116)

TARDOR A PARIS 2009/ Paris (Acrílic s/ llenç, 81x116)

PINTOR A ORSAY 2008/ Paris (Acrílic s/ llenç, 92x65)

ESTUDI A ORSAY 2008/ Paris (Acrílic s/ llenç, 92x65)

LA FONT DEL MUTT 2008/ Nova York (Acrílic i metall s/ llenç, 162x114)

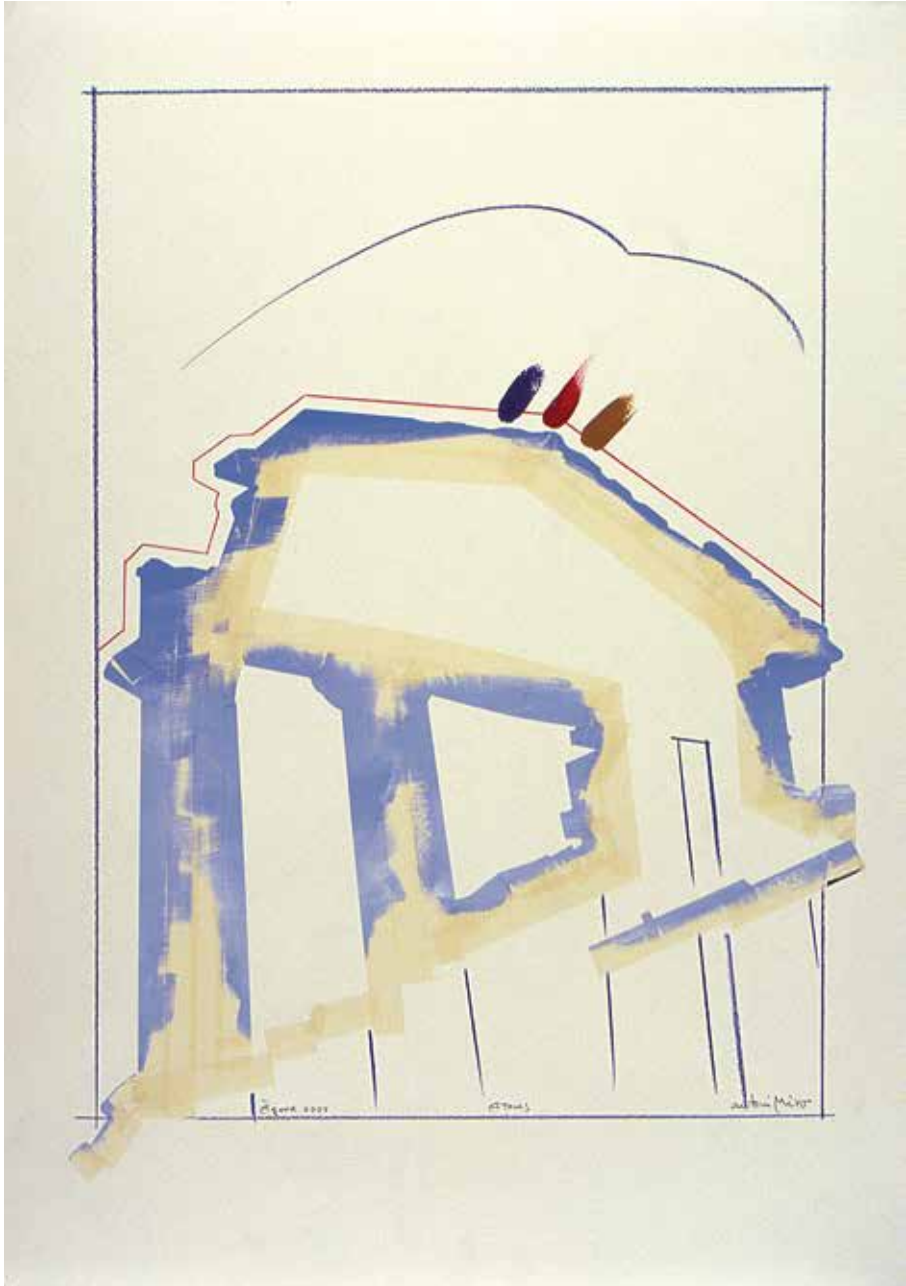
LA FAMOSA GIOCONDA 2008/ Paris (Acrílic s/ llenç, 81x116)

MUSEO DE ARTE CUBANO 2008/ L'Havana (Acrílic s/ llenç, 162x114)

TEATRE MUSEU DALI 2008/ Figueres (Acrílic s/ llenç, 81x116)

ÀGORA 2007/ Atenes (Acrílic i collage/paper, 76x56)

NIKE D'EPIDAURE 2007/ Atenes (Acrílic i metall s/ llenç, 162x114)

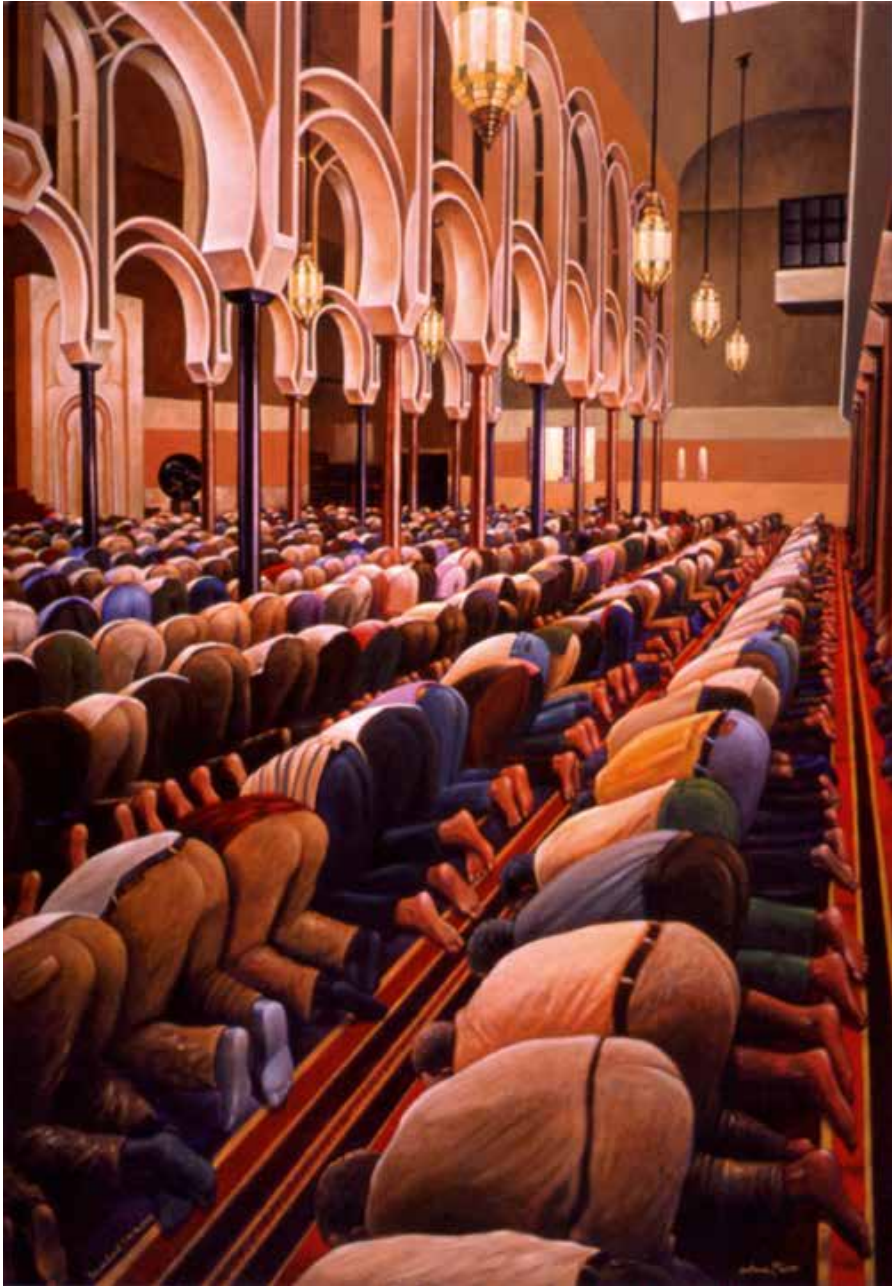
RAMADÀ 2007/ Melilla (Acrílic s/ llenç, 162x114)

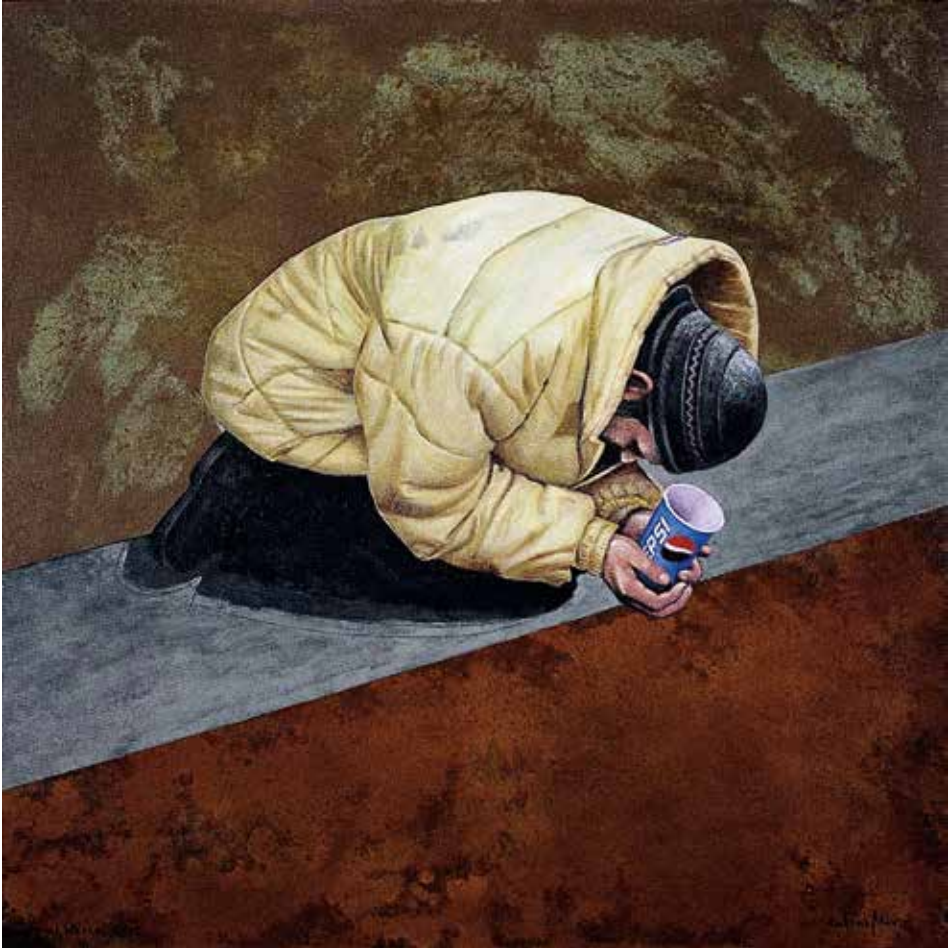
IMMIGRANTS A TARIFA 2006/ Cadis (Acrílic i metall s/ llenç, 81x116)

METROPOLITAN 2006/ Nova York (Acrílico s/ llenç, 81x116)

RECORDANT L'11-M 2005/ Madrid (Acrílic s/ llenç, 116x81)

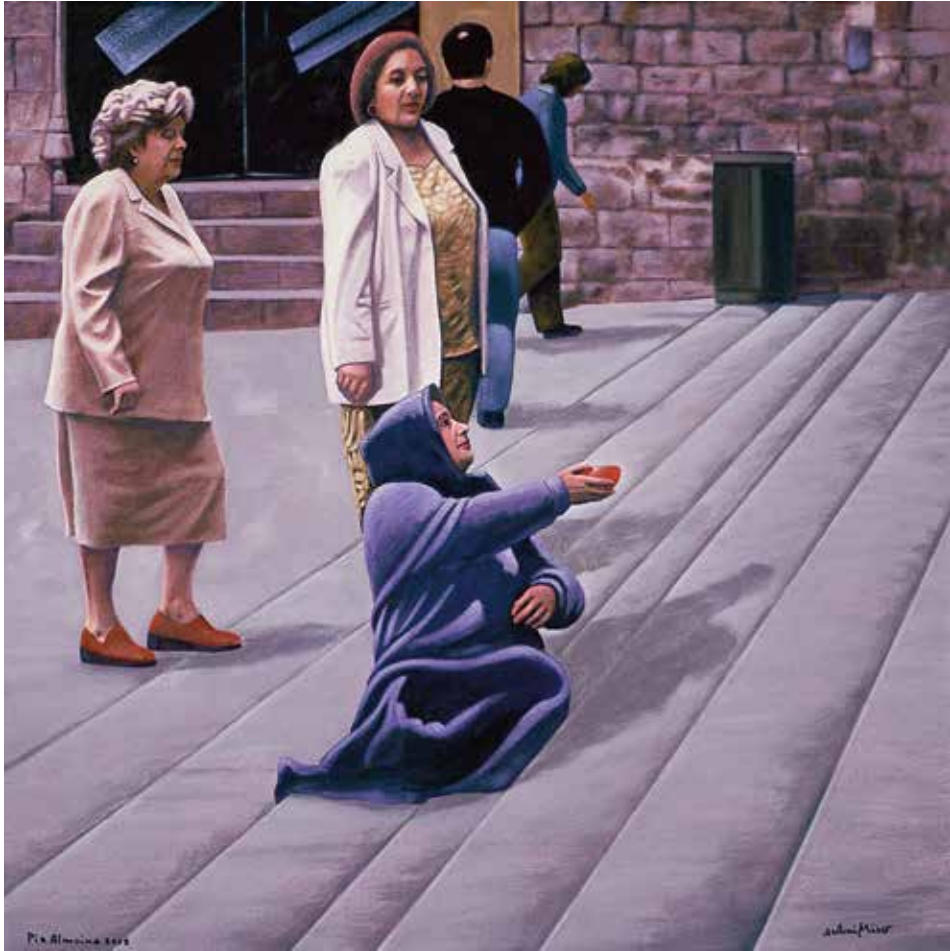
FER EL FLORICÓ 2005/ Varsòvia (Acrílic i metall s/ llenç, 65x65)

SÚPLICA 2005/ Madrid (Acrílic s/ llenç, 65x65)

REPARTIMENT GLOBAL 2005/ Roma (Acrílic i metall s/ llenç, 65x65)

PIA ALMOINA 2005/ Barcelona (Acrílic s/ llenç, 65x65)

NO A LA GUERRA 2004/ Londres (Acrílic s/ llenç, 81x116)

GAZAFUTUROLOGIA 2004/ Palestina (Acrílic s/ llenç, 81x116)

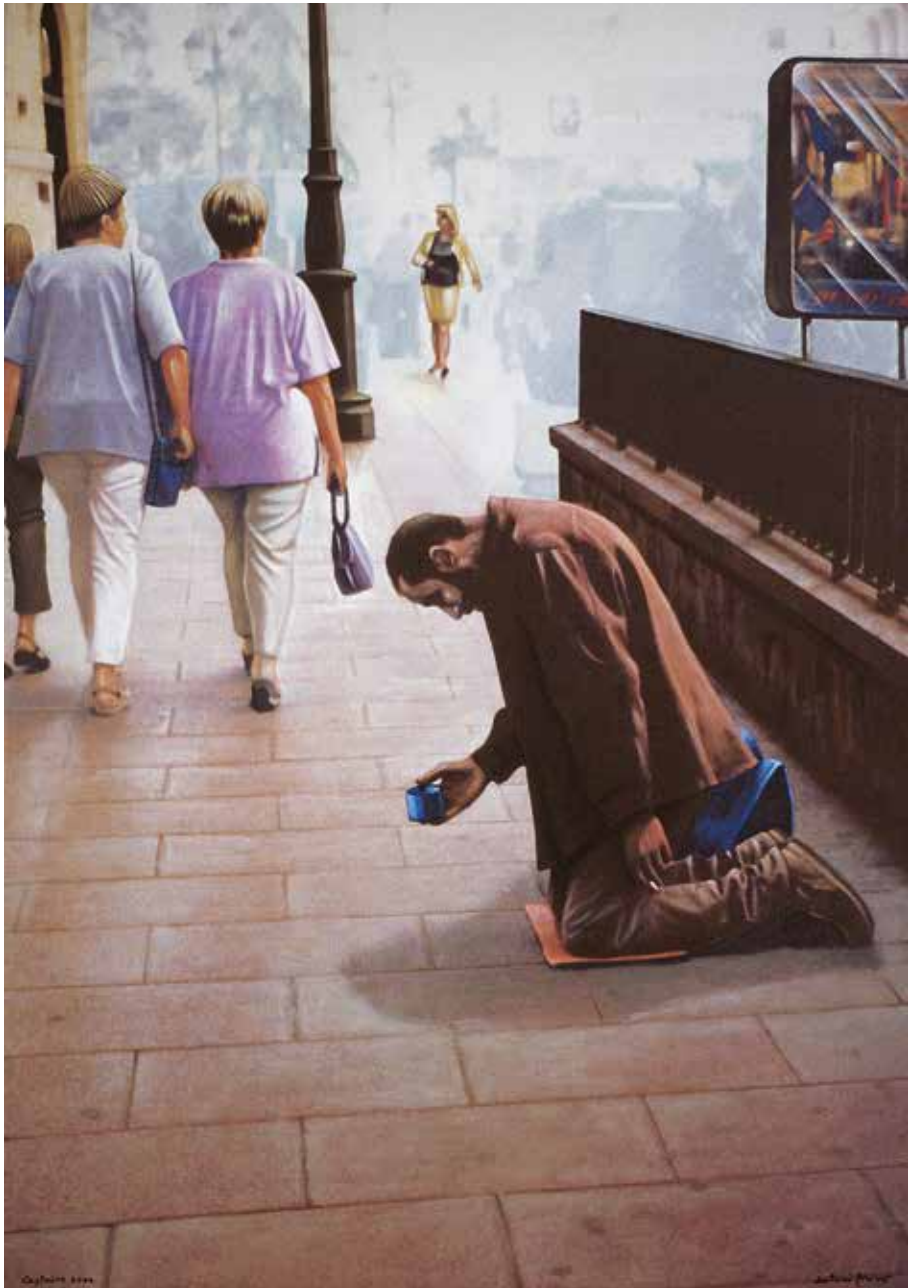
AMBELLÓ 2004/ Almagro (Acrílic i metall s/ llenç, 81x116)

COLUMNA DE TRAJÀ 2004/ Roma (Acrílic s/ llenç, 116x81)

PIDOLAIRE AL PALACE 2004/ Madrid (Acrílic s/ llenç, 116x116)

CAPTAIRE 2002/ Madrid (Acrílic s/ llenç, 116x81)

GRÈCIA AL BRITISH 2002/ Londres (Acrílic i metall s/ llenç, 81x116)

NOTA BIOGRÀFICA

AUTORRETRAT 2012/ Alcoi (Acrílic-mixta s/lleç, 162x114)

Exposició Espai Cultural Sant Domènec. Xàtiva.

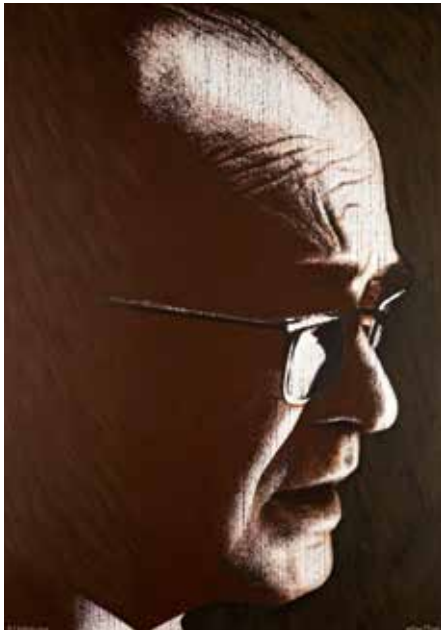
ANTONI MIRÓ, artista plàstic, naix el 1944 a Alcoi, País Valencià. Viu i treballa al Mas Sopalmo. La seua obra, situada dins del realisme social, s'inicia en l'expressionisme figuratiu com una denúncia del patiment humà. A finals dels anys seixanta el seu interès pel tema social el condueix a un neofiguratisme, amb un missatge de crítica i denúncia que als setanta s'identifica plenament amb el moviment artístic anomenat "crònica de la realitat", inserit dins dels corrents internacionals del pop-art i del realisme.

En la seua trajectòria professional, Antoni Miró ha combinat una gran varietat d'iniciatives, des de les directament artístiques, on manifesta l'eficaç dedicació a cadascun dels procediments característics de les arts plàstiques, fins a la seua incansable atenció a la promoció i foment de la nostra cultura. Dirigeix l'àrea d'Arts Plàstiques de la ciutat d'Alcoi. En el 2015 la Universitat d'Alacant, crea la Càtedra Antoni Miró d'Art Contemporani que produeix i fomenta una gran varietat d'activitats per a la promoció de les arts.

El 1960 rep el primer premi de pintura de l'Ajuntament d'Alcoi. El mes de gener de 1965 realitza la seua primera exposició individual i funda el Grup Alcoiart (1965-1972) i en 1972 el Gruppo Denunzia en Brescia (Itàlia). Des del 1973 no es presenta a concursos tipus competitiu. Són nombroses les exposicions dins i fora del nostre país, com també els premis i les mencions que se li han concedit. És membre de diverses acadèmies internacionals. Entre les distincions podem anomenar les següents: Medalla d'Honor, Xarxa Vives (21 universitats de llengua catalana). Diploma The best plastic artist of Spain, IWA Fraternity, Toledo, USA. IX Premis Turia, millor contribució Arts Plàstiques 1999, València. Plaques of Appreciation Award to Antoni Miró, Hanseo University, Seoul, Korea. 37 Premis Octubre "Premi individual a la trajectoria artística i social", València. Premio Nacional "Por la Cultura", Ministerio de Cultura, L'Havana, Cuba. Premi Micalet d'Honor Extraordinari, Societat Coral El Micalet, València. Premi "Importante de Información, Alacant. Miembro de Honor, IWA, Int. Writers and Artist Association Ohio, USA. Membre del Consell Assesor de l'IVAM, València.

Treballador incansable, autodidacta, la primera etapa de la seua obra "OPERA PRIMA" (1960-1971) inclou "Les Nues" (1964), "La Fam" (1966), "Els Bojos" (1967), "Experimentacions" i "Vietnam" (1968), "L'Home" (1970). En 1972 realitza la sèrie "AMÈRICA NEGRA", en el 1973 "L'HOME AVUI" i "EL DÒLAR" (1973-80), "PINTEU PINTURA" (1980-90), "VIVACE" (1991-2001), "SENSE TÍTOL" (2001-2013) i des del 2014 "SENSE SÈRIE". Rebutja tota mena d'opressió i clama per la llibertat i per la solidaritat humana. La seua obra està representada en nombrosos museus i col·leccions de tot el món i compta amb una bibliografia abundant que estudia el seu treball exhaustivament.

En resum, si la seua pintura és una pintura de conscienciació, no és menys cert que en el seu procés creatiu s'inclou un destacat grau de *conscienciació de la pintura*, on diverses experiències, tècniques, estratègies i recursos s'uneixen per a constituir el seu particular llenguatge plàstic, que no s'esgota en ser un *mitjà* per a la comunicació ideològica, sinó que, de manera paral·lela, es constitueix en registre d'una comunicació estètica evident.

A L'ESTELLÉS 2016/ Burjassot
(Acrílic-mixta s/lleç, 162x114)

A JOAN FUSTER 2012/ Sueca
(Acrílic-mixta s/lleç, 162x114)

A MANUEL SANCHIS GUARNER 2012/ València
(Acrílic-mixta s/lleç, 162x114)

A GONÇAL CASTELLÓ 2014/ Gandia
(Acrílic-mixta s/lleç, 162x114)

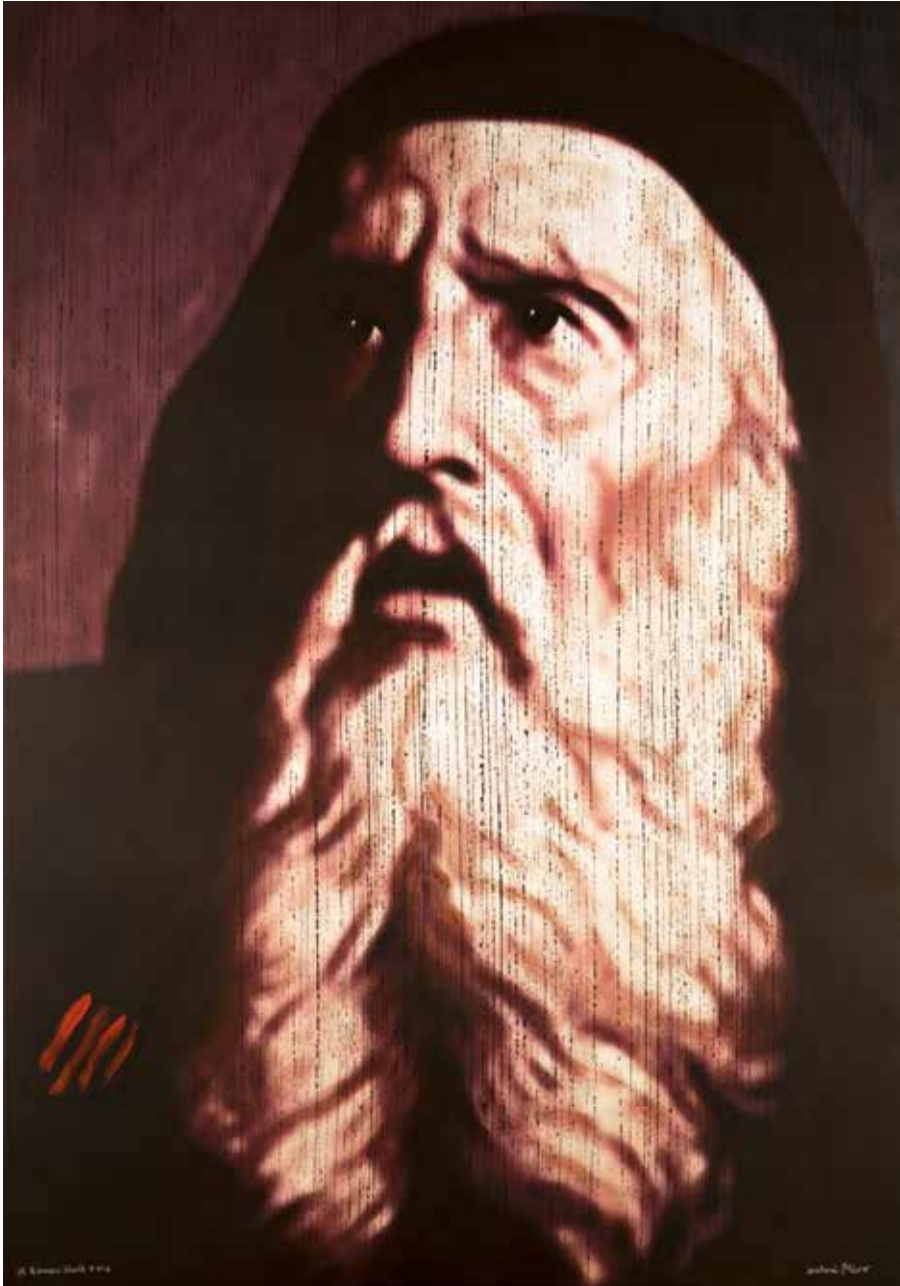
ANTONI MIRÓ, plastic artist, born in 1944 in Alcoi, País Valencià. Lives and works in Mas Sopalmo. His work, situated in the social realism, initiates in figurative expressionism as a denunciation of human suffering. At the end of the 1960s, his interest in the social issue led him to a neofigurativism, with a message of criticism and denunciation that at the seventies were fully identified with the artistic movement called “crònica de la realitat”, inserted within the international currents of pop-art and realism.

In his professional trajectory, Antoni Miró has combined a wide variety of initiatives, from the directly artistic ones, where he demonstrates the effective dedication to each one of the characteristic procedures of the plastic arts, to his untiring attention to the promotion and fomentation of our culture. Directs the Plastic Arts area of the city of Alcoi. In 2015 the University of Alacant creates the Antoni Miró’s Cathedra of Contemporary Art that produces and promotes a wide variety of activities for the promotion of the arts.

In 1960 he received the first painting award from the City Council of Alcoi. In January 1965 he made his first solo exhibition and founded the Alcoiart Group (1965-1972) and in 1972 the Gruppo Denunzia in Brescia (Italy). Since 1973 he does not participate in competitive competitions. There are numerous the exhibitions inside and outside of our country, as well as the awards and mentions that he has received. He is a member of several international academies. Among the distinctions we can mention the following: Medalla d’Honor, Xarxa Vives (21 universitats de llengua catalana). Diploma The best plastic artist of Spain, IWA Fraternity, Toledo, USA. IX Premis Turia, millor contribució Arts Plàstiques 1999, València. Plaque of Appreciation Award to Antoni Miró, Hanseo University, Seoul, Korea. 37 Premis Octubre “Premi individual a la trajectoria artística i social”, València. Premio Nacional “Por la Cultura”, Ministerio de Cultura, L’Havana, Cuba. Premi Micalet d’Honor Extraordinari, Societat Coral El Micalet, València. Miembro de Honor, IWA, Int. Writers and Artist Association Ohio, USA, Membre del Consell Assessor de l’IVAM, València.

Untiring worker, autodidact, the first stage of his work “OPERA PRIMA” (1960-1971) includes “Les Nues” (1964), “La Fam” (1966), “Los Bojos” (1967), “Experimentacions” y “Vietnam” (1968), “l’Home” (1970). In 1972, he realizes the series “AMÈRICA NEGRA”, in 1973 “L’HOME AVUI” and “EL DÓLAR” (1973-80), “PINTEU PINTURA” (1980-90), “VIVACE” (1991-2001), “SENSE TÍTOL” (2001-2013) and from 2014 “SENSE SÈRIE”. He rejects all types of oppression and cries out for freedom and for human solidarity. His work is represented in numerous museums and collections around the world and has an abundant bibliography that studies his work extensively.

In summary, if his painting is a painting of consciousness, it is not less true that in his creative process an outstanding stage of *conscience of painting* is included, where several experiences, techniques, strategies and resources come together to form his particular plastic language, which does not end up being a *means* for ideological communication, but, in parallel, is constituted as a register of an obvious aesthetic communication.

A RAMON LLULL 2016/ Mallorca (Acrílic-mixta s/lleç, 162x114)

Exposició Museu de la Universitat MUA, Alacant 2010-2011

Inauguració de l'exposició retrospectiva l'IVAM l'any 2012

Exposició Llotja de Sant Jordi, Alcoi 2014

Exposició IVAM Institut d'Art Modern 2012-13

Museu Drassanes del Grau, València 2018

Exposició *Mani-festa / Personatges S/T*, Llotja del Peix d'Alacant 2015

Inauguració Tribunal de les Aigües Drassanes, València 2018

Exposició Stanbrook 1939, Universitat de València 2014

CASTELL SANTA BÀRBARA,
Alacant 2008

FARÉ VACANCES 2012
Alcoi (Acer cortén, 500x240x45)

MEMORIAL DE PATERNA 2009
(Acer cortén, 8x2,5x0,83 m)

A PAU CASALS 1984-85 (Bronze, 257x60x60) Wolfenbüttel
(Alemanya)

25 D'ABRIL 1707 2007
Gandia (Acer cortén, 3,5x26x8 m.)

L'OCELL D'ALCOI 2000
(Bronze, 450x316x140)

GADES, LA DANÇA 2001
València (Bronze-pedra, 0,6x1,57x22,50 m)

L'OCELL DE SEÛL 2012
Corea (Bronze, 300x160x100)

Nomenament de “Fill Adoptiu d’Otos 2012 iniciant process de formació de la Càtedra Antoni Miró d’Art Contemporani

Medalla d’Honor “Xarxa Vives”
21 Universitats de llengua catalana 2015

Award Hanseo University, Seül, Corea 2004

Premi “Importante d’Información” Alacant 2006

Premi Nacional “Por la Cultura” Ministerio de Cultura, L’Havana 2008

Best plàstic Spain, IWA Ohio, USA 2008

Micalet d’Honor Extraordinari, València 2011

37 Premi Octubre “A la trajectòria artística i social”
València 2008

ANTONI MIRÓ, artista plástico, nace el 1944 en Alcoi, País Valencià. Vive y trabaja en el Mas Sopalmo. Su obra, situada dentro del realismo social, se inicia en el expresionismo figurativo como una denuncia del sufrimiento humano. A finales de los años sesenta su interés por el tema social lo conduce a un neofiguratismo, con un mensaje de crítica y denuncia que a los setenta se identifica plenamente con el movimiento artístico denominado “crónica de la realidad”, insertado dentro de las corrientes internacionales del pop-arte y del realismo.

En su trayectoria profesional, Antoni Miró ha combinado una gran variedad de iniciativas, desde las directamente artísticas, donde manifiesta la eficaz dedicación a cada uno de los procedimientos característicos de las artes plásticas, hasta su incansable atención a la promoción y fomento de nuestra cultura. Dirige el área de Artes Plásticas de la ciudad de Alcoi. En el 2015 la Universitat d’Alacant, crea la Cátedra Antoni Miró de Arte Contemporáneo que produce y fomenta una gran variedad de actividades para la promoción de las artes.

El 1960 recibe el primer premio de pintura del Ayuntamiento de Alcoi. El mes de enero de 1965 realiza su primera exposición individual y funda el Grupo Alcoiart (1965-1972) y en 1972 el Gruppo Denunzia a Brescia (Italia). Desde el 1973 no se presenta a concursos tipo competitivo. Son numerosas las exposiciones dentro de y fuera de nuestro país, como también los premios y las menciones que se le han concedido. Es miembro de varias academias internacionales. Entre las distinciones podemos denominar las siguientes: Medalla d’Honor, Xarxa Vives (21 universitats de llengua catalana). Diploma The best plastic artist of Spain, IWA Fraternity, Toledo, USA. IX Premis Turia, millor contribució Arts Plàstiques 1999, València. Plaque of Appreciation Award to Antoni Miró, Hanseo University, Seoul, Korea. 37 Premis Octubre “Premi individual a la trayectoria artística i social”, València. Premio Nacional “Por la Cultura”, Ministerio de Cultura, L’Havana, Cuba. Premi Micalet d’Honor Extraordinari, Societat Coral El Micalet, València. Premi “Importante de Información, Alacant. Miembro de Honor, IWA, Int. Writers and Artist Association Ohio, USA, Membre del Consell Assessor de l’IVAM, València.

Trabajador incansable, autodidacta, la primera etapa de su obra “OPERA PRIMA” (1960-1971) incluye “Les Nues” (1964), “La Fam” (1966), “Els Bojos” (1967), “Experimentacions” y “Vietnam” (1968), “L’Home” (1970). En 1972 realiza la serie “AMÈRICA NEGRA”, en el 1973 “L’HOME AVUI” y “EL DÒLAR” (1973-80), “PINTEU PINTURA” (1980-90), “VIVACE” (1991-2001), “SENSE TÍTOL” (2001-2013) y desde el 2014 “SENSE SÈRIE”. Rechaza todo tipo de opresión y clama por la libertad y por la solidaridad humana. Su obra está representada en numerosos museos y colecciones de todo el mundo y cuenta con una bibliografía abundante que estudia su trabajo exhaustivamente.

En resumen, si su pintura es una pintura de concienciación, no es menos cierto que en su proceso creativo se incluye un destacado grado de “concienciación de la pintura”, donde diversas experiencias, técnicas, estrategias y recursos se unen para constituir su particular lenguaje plástico, que no se agota al ser un “medio” para la comunicación ideológica, sino que, de manera paralela, se constituye en registro de una comunicación estética evidente.

Antoni Miró
SUPERVIVENTS

2 0 1 9
Gener-Febrer

Ajuntament de Muro
Regidoria de Cultura

Arxiu Municipal, Muro
ARPELLO
espai d'art

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT

ALICANT I INSTITUT D'ALCOI
ALANTARRE D'OTOS

es adell
16